

MAATSCHAPPELIJK

Fitte vijftiger **Ab Hoogland** vertelt zijn eigenzinnige, indringende verhaal over zijn herstel van een herseninfarct.

- Party Crasher -

De knaldrang in Leiden was groot tijdens viering van het Leids Ontzet op 3 oktober. Maar de gemeente durfde in navolging van het uitgedunde demissionaire kabinet (nog) niet alle coronaremmen los te gooien.

Dus geen playbackende Rubberen Robbie in je achtertuin of een snoeiharde punkband voor je stamkroeg, maar wel fluisterende bandjes op een paar platte schuiten op het water varend door Leiden. Zo ging de lol er snel af. De jongeren werden als schapen bijeengedreven op een hermetisch afgezet stukje land met een tentdoek eroverheen. Tweederangs artiesten zoals Ronnie Flex maakten hun opwachting voor de losgeslagen jongeren. Ook Douwe Bob stond in de line-up maar haakte af toen hij hoorde van de nog geldende coronamaatregelen. Om de tweedeling in de samenleving nogmaals te illustreren stapte de band van Douwe op na het horen van zoveel bullshit van hun leadzanger.

Wij – ‘ouderen’ – moesten het, net als de horeca en de evenementenbranche, maar uitzoeken. Gelukkig – voor de gemeente – gooide het slechte weer roet in het eten. De regenpieken op buienradar beloofden niet veel goeds. Wij zaten goddank – in het kader van een 60ste verjaardag van een vriend – hoog en droog lauwe hutspot te eten in een restaurant. Ik moest na maanden relatieve stilte wennen aan de orkaan van gesprekken in het restaurant. Om binnen te komen werden we ‘geringd’ met een roze bandje na bewijs van goed gedrag –

vaccinatie – op onze corona-app. Hiermee konden zij mijn migratie, gezondheid, leeftijd, reproductie, eetgewoonten en andere (mis)gedragingen gedurende de avond traceren. Echter voordat mijn privacy werd geschonden stond ik alweer buiten. De tweede shift voor de lauwe hutspot stond te trappelen van ongeduld.

Het regende pijpenstelen terwijl de Taptoe-jeugd van Leidse sportverenigingen – lopend in een troosteloze stoet door Leiden – zeiknat voorbij het restaurant trok. Ik kreeg medelijden met de kletsnatte jonge sporters. We zwaaiden vluchtig voordat we onderdak vonden bij de plaatselijke hippe fietsenboer. Gelukkig werden we hier niet geringd maar konden we ons, zoals voor corona, normaal misdragen tussen de trendy elektrische bakfietsen en retro bikes. Via een maat die bevriend was met de hippe fietsenmaker lieten we ons (gratis) vollopen. Alleen ik moest mijn o.o-bier noodgedwongen bij het ‘lauwe hutspot’-restaurant halen. Dat gaf me dan wel de mogelijkheid om ook over de belabberde appeltaart te beginnen.

Omdat ik mijn ‘bier’ elders haalde voelde ik me dan ook niet aangesproken als Party Crasher toen de hippe fietsenmaker tegen twaalfen vroeg bij wie we eigenlijk hoorden. Na enige zelfreflectie zamelden we wat geld in om de gemoederen te bedaren. Het is en blijft tenslotte 3 oktober. Gelukkig was het inmiddels gestopt met regenen om op zoek te gaan – geringd en wel – naar het volgende illegale feestje.

Ab+

COLUMN

Hans Böhm

Freelance publicist

Welverdiend pensioen voor bijzondere dieren

Dieren worden getraind en gebruikt door de mens: olifanten, paarden, ezels, kamelen, varkens en glimwormen om er een paar te noemen. De lijst is niet compleet. We zoomen in op heel speciale dieren.

Wij mogen graag kijken naar een programma waarin honden tussen stapels met duizenden poststukken lopen te snuffelen, of in de aankomsthal tussen alle bagage van de reizigers. Plotseling gaan ze netjes zitten. Dat is het teken voor de beambten om in actie te komen. Altijd blijkt er iets te zijn geroken dat niet door de beugel kan: voedsel, drugs, geld, explosieven. De honden ruiken door vernuftige verpakkingen heen: vies wasgoed, gepeperde omhulsels,

diep ingeblikt in cilinders, in geheime holtes van Mariabeeldjes; je kunt het zo gek niet verzinnen of het is al eens geprobeerd. Honden ruiken tienduizend keer beter dan de mens. Het schijnt dat het therapeutisch werkt voor honden om te snuffelen, daar worden ze rustig van. Dat is de reden dat ik Rex in het begin van de boswandeling alle tijd geef, hij haalt hele romans uit struiken en begroeiing. Snuffelen stimuleert zijn hersenen, dan gaat hij nadenken over wat hij ruikt en waar de geur vandaan komt. Pas als het te gek wordt lijn ik hem weer aan en vervolgen we in rustig tempo ons uitje. Wist u dat honden ook beginnend stadium van kanker ruiken, gaslekken aanwijzen, truffels vinden die onder de grond groeien?

Genoeg over honden.

Onlangs kreeg Magawa een gouden medaille voor heroïsche daden. Magawa is een Afrikaanse reuzenhamsterrat, die als taak had om mijnen op te sporen. Hij is net licht genoeg om de mijnen niet te laten ontploffen als hij eroverheen loopt. Hij deed dat vijf jaren in Cambodja en speurde 71 landmijnen en tientallen explosieven op. Magawa kreeg zijn opleiding tot landmijndetector aan de universiteit van Tanzania. Na een jaar specifieke training kunnen ze beginnen.

Genoeg over ratten.

In de tijd voor de telefoon verzorgden duiven de poststukken. In de Eerste en Tweede Wereldoorlog bleken duiven betrouwbare bezorgers van belangrijke boodschappen. In Amerika was er een speciaal opleidingscentrum voor duiven voor het zo snel mogelijk verspreiden van berichten. In de tijd voor de drone werden camera's bevestigd op vogels om het vijandelijke gebied in kaart te brengen. Ook valken zijn prima te trainen. In het Franse themapark Epesses ruimen roeken de rommel op die de mensen achterlaten. Als ze de rommel in een doos deponeren krijgen ze automatisch een beloning. Ook papegaaien en kraaien kunnen veel aanleren omdat zij een grote dichtheid van hersencellen hebben ten opzichte van hun omvang.

Genoeg over vogels.

Via het Navy's Marine Mammal Program zijn dolfinnen ingezet in de oorlogen met Vietnam en Irak. Dolfinnen sporen zeemijnen op en geven de informatie via geluiden door. Ze doen ook dienst als onderwatergids.

Het voelt goed als zo'n bijzonder dier na jaren trouwe dienst een welverdiend pensioen krijgt. Of denk ik nou teveel als mens?